

Golden, Posejdon (ft. Bisz)

Zatopiony w rozmyślaniach, zanurzony w swoim losie
Dryfuję ciągle na falach, wielkich Atlantów potomek
Wokoło szumią pytania, fale skrywają odpowiedź
Od wieków są takie same, nie kłamią zimne i słone
Chcę jeszcze zanim utonę uwierzyć że to coś znaczy
I choćby słono zapłakać, a potem słono zapłacić
Czy jestem blisko już? Może, bo nie ma już dokąd wracać
Spokojnie zanurzam głowę, w falach
Jestem kroplą w morzu, czy nie jest szaleństwem czuć odrębność kiedy ja
Ginie w chórze głosów przekonanych święcie, że czymś więcej są niż strach
Że to tylko sen jest, krótkotrwały spokój, chwilę przed nadejściem fal
Które dobrze wiesz sprawiedliwie zetrzeć muszą nas z powierzchni za
Każde zaniechanie, każdy moment pychy, to co darowane brałiśmy jak swoje
Nie składając ofiar już na przebłaganie, niewidzialnej siły potężnej jak morze

Choć jeszcze milczy Posejdon to fale w końcu nadejdą
Nie kłamiąc zimne i słone powtórzą starą opowieść

Wielu z nas wątpi ciągle, że wina przynosi nieuchronny odwet
Że widać na horyzoncie czarne kłęby
I słycać grzmoty jak ofiarne bębny
Powiedz skąd możemy być tak pewni
Że siła której nie widać nie istnieje
Że człowiek odpowiada tylko za siebie
Że moje to prawo a nie przywłaszczenie
Że bogiem nazwano kiedyś lęk przed burzą
A nie losem któremu burze tylko służą
Że możesz zaliczyć do silnych, lepszych
Niż człowiek na granicy życia-śmierci
Że miejsce w którym się rodzisz jest zasługą
Że szczęście i sukces nie zobowiązują
Że ręce są czyste póki ich nie splamisz
Nawet gdy leżą beczynnymie kiedy świat się wali, nie sądzę
Nie mam prawa sądzić, choć to banał ciągle mam na szalach
Wir okoliczności co przeważa proste rozwiązania
I przedstawiam tylko możliwości zamiast bić na alarm
Bo po każdej zbrodni choćby na potomnych przyjdzie kara

Choć jeszcze milczy Posejdon to fale w końcu nadejdą
Nie kłamiąc zimne i słone powtórzą starą opowieść
Choć jeszcze milczy Posejdon to fale w końcu nadejdą
Nie kłamiąc zimne i słone powtórzą starą opowieść

Na szczęśliwych wyspach mogą spać spokojnie jeszcze nieświadomi, nie
Ale tylko dystans dzieli ich od wojny, która się już toczy gdzieś
Jeszcze wciąż daleko, można spać spokojnie pośród bicia młodych serc
Na szczęśliwych wyspach obrastając tłuszczem w przeddzień hekatomby śpiew
Na szczęśliwych ustach, jeszcze tak niewinnych, ale czerwonych jak krew
Którą tylko dystans oddziela już od nich, która już się toczy gdzieś
Już nie tak daleko, czasem sny zabłądzić dziecka płacz, żalobny zew
Na szczęśliwych ustach pojawia się grymas, mały hekatomby cień

Choć jeszcze milczy Posejdon to fale w końcu nadejdą
Nie kłamiąc zimne i słone powtórzą starą opowieść
Choć jeszcze milczy Posejdon to fale w końcu nadejdą
Nie kłamiąc zimne i słone powtórzą starą opowieść